

[Glistrup]

stiller det og det forhold sig sådan og sådan, og at de og de tal er relevante, og at efter formanden for hr. Niels Anker Kofoeds partis mening stiller det sig sådan og sådan. Så har vi et virkelig lødigt oplysningsmateriale. Derfor skal vi have den brede og store kommission.

Det er ikke noget, Fremskridtspartiet finder på nu. Vi fremsatte et forslag, der er nogenlunde identisk med SF's, nemlig beslutningsforslag nr. B 4, den 12. oktober 1977. Det, der skete, da det kom til behandling, var – for at gøre en traurig historie kort –: Vi har udvalgsbetænkningen i tillæg B, side 439, hvor den 10. februar 1978 samtlige andre partier, SF, Socialdemokraterne, De Konservative osv., siger: Det indstiller vi til forkastelse. Og Fremskridtspartiet indstiller det til vedtagelse. At Folketinget et par uger efter, den 3. marts 1978, stemte overensstemmende hermed, var der ikke noget mærkeligt i. O.k., så var SF's idé jordet med alle stemmer mod Fremskridtspartiets.

Så gik der syv år, og så fremsatte Det Radikale Venstre et forslag fuldstændig præcist svarende til det, SF nu har fremsat. Det var beslutningsforslag nr. B 34 den 7. november 1984. Ganske naturligt siger Fremskridtspartiet ved førstebehandlingen, sp. 2866–2867: De Radikale har virkelig fundet et godt korn, som vi kan bygge noget på, og vi støtter det helhjertet. Nu var Fremskridtspartiet ikke udvalgsberettiget på det pågældende tidspunkt, og hvorfor sagen så druknede i udvalget, ved vi ikke.

Nu kommer så alle gode gange tre. Den samme idé kommer igen for tredje gang og skal nu behandles. Og nu stemmer Fremskridtspartiet imod, til trods for at indholdet er præcis det samme som det, vi stemte ja til i 1977 og 1984. Det er, fordi tegningen denne gang er fuldstændig og aldeles forkert.

I øjeblikket hvirvler tingene rundt fra den ene dag til den anden, der sker noget nyt hele tiden, og så kan vi altså ikke bruge tiden til at have nogle hvidskæggede professorer til at sidde i et hvidbogsudvalg og lave analyser og lignende ting. Nu skal der handles. Nu er vi midt i malstrømmen, hvor vi enten drukner eller kommer frem til paradislandet. Derfor er det handling, det drejer sig om, ikke det gustne hvidbogsskriverioverlæg. Det kunne vi have brugt i 1977 og 1984. Det havde været et værdifuldt instrument, hvis forslaget var blevet vedtaget dengang.

Når vi engang kommer igennem den hektiske periode, vi er i i øjeblikket, er det højst sandsynligt, at et sådant forslag igen vil være et godt forslag. Men nu vil det bare medføre, at vi bruger ressourcer på den forkerte måde, og at man vil benytte det til at forhale og sige: Det undersøger kommissionen i øjeblikket.

Derfor er det et vældig godt forslag, men det er timet fuldstændig vildt og forkert fra SF's side, og derfor bliver det 16 nejstemmer fra Fremskridtspartiet.

Elisabeth Arnold (RV):

Som flere af de tidligere ordførere vil jeg gerne på vegne af Det Radikale Venstre uddele mange store roser til SF for dette forslag. SF skal have roser for indholdet, for formen og ikke mindst for tonen. De højt løftede ideologiske faner er sænket, og det er der kommet et konstruktivt oplæg ud af. Der er megen viden og megen god vilje og megen god arbejdskraft i SF, og det er vi mange der sætter pris på her i Folketinget.

Specielt rosværdigt med SF's erklærede EF-modstand in mente er det, at man betragter det indre marked med de briller, at muligheder skal udnyttes og vanskeligheder skal overvindes. Det er, hvad jeg til oplysning for hr. Flemming Hansen vil kalde en offensiv politik. Der er intet klynk og ingen jammer: På med vanten, vi skal i gang!

Der er meget nøgternt gjort rede for, hvilke interesser der vil lægge pres på Danmark i harmoniseringens hellige navn. EF-Kommissionens rolle, vort eget erhvervsliv, vore egne forbrugere og vore handelspartnere i EFTA-landene er også taget med, hvilket jeg synes er interessant.

Der er foretaget en god analyse af de faktorer, der vil spille en rolle for den politiske proces, vi er i gang med i Markedsudvalget, og som også afspejler sig i de forskellige udspil, regeringen er kommet med, senest i dag med rapporten om dansk afgiftspolitik og det indre marked. Det er dog kun en analyse, der kan tjene til at bidrage til oplysningsniveauet hos folk, men der er ingen faste konklusioner og ingen handlingsplan i rapporten. Derfor er det en demonstration af, at der ikke er lagt en egentlig strategi i Folketinget for, hvordan Danmark skal håndtere harmoniseringsbestrebelse.